

معماری سبز، با تاکید بر توسعه پایدار شهری

الهام رضائیان کله بستی^۱

^۱ دانشگاه هنر، کارشناس ارشد شهرسازی

چکیده

معماری پایدار- که در واقع زیرمجموعه طراحی پایدار است- را شاید بتوان یکی از جریان های مهم معاصر به حساب آورد که عکس العملی منطقی در برابر مسایل و مشکلات عصر صنعت به شمار می رود. بنابراین، ضرورت ایجاد و توسعه هر چه بیشتر مقوله پایداری در معماری به خوبی قابل مشاهده است. معماری سبز به ساختمان هایی اطلاق می شود که در آن از مصالح سبز و تکنولوژی های سبز (مواد و مصالح قابل بازگشت به چرخه طبیعی) استفاده می شود. و اثرات منفی آن را بر روی محیط اطرافش کم می کند. هدف از این نوع معماری همسو شدن با محیط زیست است. با توجه به کمبود جا و رشد جمعیت که از تهدیدهای جدی بر محیط زیست است، بتوانیم بین رشد جمعیت و فضای مورد نیاز توازن ایجاد کنیم، معماری سبز را پیشنهاد کرده ایم. توسعه پایدار، توسعه ای است که نیازهای اکنون را به گونه ای برآورده نماید که توان نسل های بعدی را جهت تامین نیاز، کاهش ندهد. با توجه به مطالب مطروحه، این مقاله به تعریف معماری پایدار و بیان ویژگی های آن شامل مشخصات فرهنگی، اجتماعی، اکولوژیکی و اقتصادی می پردازد و با مطرح کردن اثرات توسعه پایدار بر معماری و نمود کالبدی بخشیدن به شاخصه های توسعه پایدار در معماری گامی در جهت پایداری برداشته شود. برای رسیدن به این هدف به اطلاعاتی در رابطه با توسعه پایدار و راهکارهای آن در معماری نیاز داریم. این تحقیق در نهایت ویژگی های معماری پایدار را شامل ۱- ایجاد فضای مشترک چند عملکردی ۲- آموزش مردم برای حفظ و نگهداری محیط زیست از طریق دادن خدمات و فضای مناسب ۳- بکارگیری سازه های نوین مطابق اصول توسعه پایدار ۴- استفاده از مصالح بوم آورد ۵- انعطاف پذیری ۶- استفاده از انرژی های نو و تجدید پذیر و... بیان می کند.

واژه های کلیدی: توسعه ی پایدار، معماری پایدار، معماری سبز، شهر بابلسر